FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS FREMSAT DEN 28. JUNI 1979 [1]

Høje Ret.

I — Fru Koschniske, gift Wörsdorfer, som er tysk statsborger, arbejdede i 1970 som lønmodtager i Nederlandene, men måtte af helbredsmæssige grunde ophøre hermed den 17. marts samme år. Siden 14. april 1971 har fru Koschniske oppebåret pension i medfør af den nederlandske lov om forsikring mod uarbejdsdygtighed, hvorved hendes invaliditetsgrad er fastsat til mellem 80 og 100 %.

Artikel 77, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1408/71 om social sikring af vandrende arbejdstagere bestemmer, at ydelser til børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere, uanset i hvilken medlemsstat pensionisten (rentemodtageren) eller børnene er bosat, skal udredes således: »En person, der kun har ret til pension eller rente efter lovgivningen i én medlemsstat, modtager ydelserne efter lovgivningen i den medlemsstat, som er kompetent med hensyn til pensionen eller renten«. I medfør af denne bestemmelse har fru Koschniske, for sine tre børn, som bor hos hende og hendes mand i Forbundsrepublikken Tyskland, ret til børnetilskud efter lovgivningen i den medlemsstat, som er kompetent med hensyn til pensionen eller renten, dvs. i det foreliggende tilfælde den nederlandske lovgivning.

Raad van Arbeid, Hengelo, suspenderede imidlertid i medfør af artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning nr. 574/72 som ændret ved forordning nr. 878/73 af 26. marts 1973 og ved forordning nr. 1209/76 af 30. april 1976 udbetalingen af disse børnetilskud med virkning fra fjerde kvartal 1977 med den begrundelse, at sagsøgerens ægtefælle udøvede erhvervsmæssig virksomhed i Tyskland og oppebar børnetilskud dér (»Kindergeld«).

Artikel 10, stk. 1, lyder i sin nuværende version således:

»Retten til familieydelser eller børnetilskud, der alene er hjemlet i en medlemsstats lovgivning, efter hvilken erhvervelse af ret til disse ydelser eller tilskud ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, suspenderes, når der i løbet af samme periode og for det samme familiemedlem:

...

b) kan kræves udbetalt ydelser i medfør af forordningens artikler 77 og 78. Dersom den pensionist eller rentemodtager, der har ret til ydelser i medfør af forordningens artikel 77, hans ægtefælle eller den person, som har de efterladte børn, for hvilke der kan kræves udbetalt ydelser i medfør af forordningens artikel 78, i pleje, udøver erhvervsmæssig virksomhed på den pågældende medlemsstats område, suspenderes dog retten til de børnetilskud, der i medfør af forordningens artikler 77 eller 78 kan kræves udbetalt efter en anden medlemsstats lovgivning; i så fald modtager den pågældende de familieydelser eller børnetilskud, der er hjemlet i den medlemsstat, på hvis

1 — Oversat fra fransk.

område børnene er bosat, til udgift for denne medlemsstat . . .«.

Denne antikumulationsbestemmelse blev udstedt af hensyn til den særlige situation i de nye medlemsstater. I Det forenede Kongerige, i kongeriget Danmark, i republikken Irland og i visse af de oprindelige medlemsstater, er retten til familieydelser eller børnetilskud betinget af, at familiemedlemmerne har bopæl på det nationale territorium; derimod indeholder de nye medlemsstaters lovgivning i modsætning til de oprindelige medlemsstaters, ikke nogen antikumulationsbestemmelser.

Reglen blev anvendt på fru Koschniske, fordi hendes mand hr. Wörsdorfer, er beskæftiget som arbejdstager i Tyskland, hvor retten til børnetilskud ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse (jf. § 1, nr. 1 i »Bundeskindergeldgesetz« af 31. 1. 1975).

Forud herfor var det nederlandske børnetilskud, så vidt det kan ses af sagsakterne, blevet udbetalt fuldt ud, men dog — i medfør af artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning nr. 574/72 — kun i det omfang, det oversteg det tyske børnetilskud.

Fru Koschniske anfægtede herefter ved Raad van Beroep, Zwolle, afgørelsen om suspension af børnetilskuddet. Raad van Beroep skønnede, at der var tale om et spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsretten og besluttede derfor at udsætte sagen og i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at forelægge Domstolen det spørgsmål, om begrebet »hans ægtefælle« (»diens echtgenote« på nederlandsk, dvs. hans ægtehustru) i artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning nr. 574/72 også omfatter børnenes far. Grunden til den nederlandske rets tvivl er, at det begreb, som anvendes i den nederlandske version af Rådets forordning *(»echtgenote«)*, og som svarer til det franske begreb *»conjoint«*, (dansk »ægtefælle«) kun kan forstås som en person af hunkøn.

II — Der kan ikke være tvivl om, at dette spørgsmål må besvares bekræftende.

Den nederlandske version af bestemmelsen er den eneste, som ikke anvender et udtryk, der omfatter personer af begge køn. Den engelske version anvender ordet »spouse« og den tyske ordet »Ehegatte«. Som Domstolen allerede flere gange tidligere har statueret (navnlig i dommen van de Vecht af 5. 12. 1967, Sml. 1965-1968, s. 411; org.ref. Recueil 1967, s. 456), udelukker nødvendigheden af en ensartet fortolkning af fællesskabsforordningerne, af en bestemmelses ordlyd betragtes isoleret, og kræver i tvivlstilfælde, at fortolkningen og anvendelsen sker i lyset af versionerne af de tre andre sprog.

En anden bestemmelse i forordning nr. 1408/71 havde kunnet afklare spørgsmålet for den nationale ret. Det bestemmes således i forordningens punkt 3, litra a) i bilag V, punkt E (Irland), som er tilføjet ved rådsforordning nr. 1392/74 af 4. juni 1974:

»Såfremt arbejdstagerens *ægtefælle* eller den person, som har børnene i pleje, udøver en erhvervsmæssig virksomhed i Irland, påhviler betalingen af ydelserne til familiemedlemmerne dog stadig den irske institution i det omfang, der kun haves ret til disse ydelser i medfør af irsk lovgivning«.

Ordet »ægtefælle« er nemlig her på nederlandsk gengivet med ordet *»echtgenoot«*, dvs. ægtemand eller fader. Det fremgår af en sammenligning af disse bestemmelser i forordningerne nr. 1408/71 og 574/72, at det franske begreb *»conjoint«* (ægtefælle) er ambivalent, selv i den nederlandske version.

Et benægtende svar ville i øvrigt føre til suspension af retten til de børnetilskud, som skal udredes i medfør af artikel 77 i forordning nr. 1408/71, såfremt pensionisten eller rentemodtageren er af hankøn, og modsat at retten opretholdes, såfremt vedkommende er af hunkøn. En sådan forskelsbehandling må efter min opfattelse klart være i modstrid med det princip om lige behandling af mænd og kvinder, for så vidt angår samme løn for samme arbejde, som er nedfældet i EØF-traktatens artikel 119 og som efter Rådets direktiv nr. 79/7 af 19. december 1978 også omfatter social sikring.

Det ville desuden også være i strid med formålet med artikel 10, som er at undgå dobbelte børnetilskud til de samme børn, såfremt dette kun skulle gælde i tilfælde, hvor det er faderen, der er pensionist eller rentemodtager.

Som svar på det forelagte spørgsmål foreslår jeg, at Domstolen statuerer, at begrebet »hans ægtefælle« i artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning nr. 574/72 omfatter såvel ægtehustruen som ægtemanden til en arbejdstager, som i medfør af artikel 77, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1408/71 har ret til ydelser for børn, der forsørges, samt at den kompetente institution kun kan suspendere udbetalingen af disse ydelser for det beløbs vedkommende, der faktisk modtages efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

Endvidere er jeg af den opfattelse, at den nederlandske version af Rådets forordning bør berigtiges i overensstemmelse med ovenstående.